

[Poul Møller.]

ikke, fordi der er så megen samhandel i dag og så megen grænsetrafik, der gør, at selve den forbrugsbegrænsning, der ligger i merværdiafgiften, også er begrænset, fordi den kan omgås så let, hvis der bliver for stor forskel mellem den afgift, der skal betales i vort land og i vore nabolande. Det er f. eks. det samme med kosmetikafgiften, der er blevet afvist af sagkyndige, idet man siger, at det kan købes på så mange andre måder uden for landets grænser.

Derfor tror jeg, det ærede medlem hr. Baunsgaard skulle tænke lidt mere over sin egen fuldkommenhed, for der er ikke nogen af os, der er i tvivl om, at det ærede medlem bestemt ikke nogen sinde er i tvivl om, at han har ret. Men mon det ærede medlem ikke af og til skulle tænke på, om ikke der er lidt problematik også i det, det ærede medlem siger, og om det dog er den eviggyldige sandhed?

Vi har derfor peget på den administrative reform som et forsøg på at løse vore refusionsproblemer og byrdefordelingen mellem kommune og stat og derigennem skabe et større ansvar for de mennesker, der rundt omkring i landet skal disponere over offentlige midler, og som i dag kan disponere over statens midler. Det er ikke spørgsmålet, om det er højre- eller venstrepolitik, men om det er en fornuftig politik. Vi har peget på en rationalisering af selve statstjenesten, på nedlæggelse af små jernbanestrækninger og nedlæggelse af stationer. Vi fik det svar af trafikministeren, at det er i fuld gang. Vi havde et samråd med trafikministeren om postvæsenets rationalisering. Alt dette nævner jeg for at vise, at vi ikke er negative, men at vi lægger mere vægt på de langsigtede foranstaltninger end på de kortsigtede, fordi det er de langsigtede, der skal føre os ud over kriser og panikagtige foranstaltninger, så vi ikke hvert år i marts måned skal stå i de næsten kaotiske økonomisk-politiske problemstillinger, vi står i hvert år. Derfor håber jeg, det ærede medlem vil tænke bare lidt over det, jeg har sagt, og jeg beder ikke om, at han skal give mig ret, slet ikke i dag, men ved lejlighed se, om han ikke også skulle tænke lidt over sin egen politik.

Og så vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for de bemærkninger, han

gjorde, selv om de ikke var særlig venlige, men vi skylder vel ikke hinanden så meget i den retning. Den højtærede finansminister siger, at hvis vi ikke havde sagt nej under udvalgsforhandlingerne til flere af de afgiftsforslag, han kom med i første omgang, havde vi ikke haft den situation, vi har i dag. Nu vil jeg dog gerne sige ligesom det ærede medlem hr. Henry Christensen, at regeringen har stabiliseret sig, har fået sit flertal, er blevet en flertalsregering; der er opstået en ny trekant. Kritikken for, at visse forslag ikke er blevet gennemført, kan da så ikke kun gå på os. Det må da være makkerne — dem, der sidder ved ordførerbordet, eller det ærede medlem hr. Baunsgaard — den højtærede finansminister må gå i krig med, i hvert fald også med dem; det ser ud, som om det ærede medlem hr. Westerby har været i krig. Jeg kan altså ikke forstå, hvorfor det skal være vort ansvar, hvorfor ministeren ikke vender sig imod de makkere, han nu har sikret sig under de natlige forhandlinger — måske var han ikke med, så var det udenrigsministeren og statsministeren og økonomiministeren, der gjorde det — hvorfor han ikke prøver at se, hvorfor disse makkere har været så ringe, at vi skal være i den situation, vi er i i dag. Jeg kunne så sige, at hvis finansministeren ikke havde været minister og ikke var blevet det i september, havde vi ikke været i den situation, vi i dag er i; så havde vi formentlig kunnet finde både de langsigtede midler og de øjeblikksbestemte midler, der skulle til for at løse de økonomiske problemer.

Den højtærede finansminister siger, at bil-toldens 18 millioner er meget vigtige. Når man har med talstørrelser at gøre på omkring 15 milliarder, er 18 millioner selvfølgelig et vigtigt tal, det forstår jeg godt. Den højtærede udenrigsminister var også inde på proportionerne, idet han omvendt sagde, at man kan da forstå, at når vi importerer for 14 milliarder, er 18 millioner et ganske ligegyldigt tal. Sådan kan man vende op og ned på tallene, det kender vi alle sammen; man kan gøre det efter behov. Men der bliver tilbage, at vi, så vidt jeg husker, aldrig har indført toldsatser bortset fra rene finanstoldsatser, og det er dette her ikke — det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Westerby. Netop